

[Aksel Larsen.]

han kalder summarisk Retsfølgning, hvorved de skulde hænges alle sammen, i en Skattesag, naar han altsaa vil have en Skattelovgivning, der er afpasset efter hvert enkelt Individ's Forhold — hvorfra han har sine Penge o. s. v. —, hvorledes kan han saa overhovedet tænke sig en Skattelovgivning i et Land? Og hvis det ærede Medlem har det Syn paa Ængangsskatten, som han har tolket i sine Bemærkninger nu, hvorledes kan han saa anbefale, at vi overhovedet vedtager dette Forslag? Jeg vil være taknemmelig, hvis det ærede Medlem i en ganske kort Bemærkning vil forklare det.

Finansministeren har gentaget den tidligere af andre fremsatte urigtige Paastand om, at Lønforhøjelserne er den primære Aarsag til Inflationen. Jeg forstaaer ikke, at vi ustandselig skal trækkes med saadanne Paastande og være nødt til at tilbagevise dem. Det kan ikke være den Omstændighed, at Lønningerne efter mange Aars Forsinkelse naar op i Nærheden af Priserne, der er Skyld i, at vi tenderer mod Inflation, det maa være, fordi Prisstigningerne var der først. Den højtærede Minister siger, at efter hans Opfattelse dækker Lønstigningerne Prisstigningerne — ja, paa visse Omraader overdækker de dem. Her staaer Opfattelse mod Opfattelse. Min Opfattelse er en noget anden end Finansministerens, men selv om Finansministerens Opfattelse var rigtig, saa er det ikke dermed sagt, at det er Lønningernes Højde, der er Skyld i Misèren og Vanskelighederne, fordi denne lønmæssige Dækning under alle Omstændigheder først er kommet 4, 5 eller 6 Aar for sent, og alt, hvad der er sket i dette Mellemrum, er dog det, der er den egentlige Aarsag til, at vi er kommet saa langt ud, som vi er.

Som Svar paa et Par Spørgsmaal siger den højtærede Finansminister, at Rederierne har i Hovedsagen hjemtaget de Penge, der er frigivet i de Lande, hvor de var baandlagt. Det er jo et Svar med et Par Forbehold. De Penge, der ikke er frigivet, har de ikke hjemtaget, det kunde de maaske ikke, de har heller ikke hjemtaget alle de Penge, der var frigivet, men kun saadan i Hovedsagen. Foretager Regeringen sig noget for at sikre, at alle de Penge, der er frigivet og kan hjemtages, bliver hjemtaget?

Dernæst er det nødvendigt i Anledning af dette Spørgsmaal at stille et andet Spørgsmaal: Hvad med de Penge, der ikke er frigivet? Bliver det gjort op, hvilke Summer det drejer sig om, og hvorledes vil man sikre, at de bliver medregnet, naar Rederierne

Formue og altsaa Formuestigning skal gøres op? Jeg tillader mig at erindre den højtærede Minister om, at dette Spørgsmaal stillede jeg, da jeg havde Ordet første Gang, og da Ministeren ikke har besvaret det, bliver jeg nødt til at gentage det.

Jeg tillader mig ogsaa at erindre Ministeren om, at mit Grundspørgsmaal i denne Forbindelse var et helt andet, nemlig: Hvis Lovforslagets § 5, Stk. 2, om Skibe, vedtages i den Form, Ministeren og Udvalgets Flertal ønsker, saaledes at Skibe i Slutformuen kun skal opgøres med 50 pCt. af Salgsværdien, bliver der saa overhovedet Tale om nogen Formuestigning for Skibes Vedkommende? Og hvis der bliver det, hvor stor bliver da Formuestigningen for Skibes Vedkommende? Vi har i vor Del af Udvalgsbetænkningen udtrykkelig gjort opmærksom paa, at vi agtede at rejse Spørgsmaalet her ved anden Behandling, og at vi ønskede en klar Besked af Finansministeren. Jeg haaber, at vi kan naa at faa den, for det forekommer mig at være et Spørgsmaal af meget stor Betydning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Norlev har Ordet for en kort Bemærkning.

Norlev: Den højtærede Finansminister kunde ikke forstaa Talen om, at Monopoler skaber ledige Penge. Ja, hvordan er de nuværende ledige Penge skabt? Er de ikke skabt derved, at Tyskerne lavede sig et Monopol i Form af en Kassekredit i Nationalbanken, hvorved de ganske simpelt kunde tilegne sig dansk Købekraft uden tilsvarende Ydelse; og naar der er Tale om Monopolindehavere, saa kan jeg ikke se rettere, end at de har en ganske tilsvarende Stilling, de kan tilegne sig Købekraft uden tilsvarende Modydelse. Derfor betyder Monopolkapitalen i Virkeligheden en konstant Skabelse af ledige Penge, og det er derfor, jeg taler om det i denne Forbindelse. Jeg mener, at en Formueafgift, der tager Sigte paa Sanering af vort Pengevæsen, skal tage dette i Betragtning og i høj Grad sigte paa Inddragelse af Monopolkapitalen. Vor Hovedanke mod det foreliggende Lovforslag er, at det ikke er dybtgaaende nok, og at det irrationelt rammer megen Erhvervskapital.

Det ærede Medlem Hr. V. Buhl talte om dem, der har samlet Formue paa Landets Nød. Men det ærede Medlem kender lige saa godt som jeg Eksempler paa Mennesker, der har samlet Formue for under Krigen at afhjælpe Landets Nød, og det er dem, jeg ikke vil have straffet ved, at de nu